

Bakalářská práce: Rembrandt Harmenszoon van Rijn v českých a moravských státních sbírkách

Jméno a příjmení (studentka): Julie Lišková

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Martin Zlatohlávek PhD.

Posudek vedoucího práce:

Autorka této bakalářské práce se zaměřila na několik obrazů z českých sbírek, které byly a jsou spojovány se jménem velkého holandského malíře Rembrandta. Její zájem je především znalecký, tj. s jistotou určit autora a popisované dílo časově zařadit. Byla „hnána touhou po dokonalém poznání minulosti, která nám jistě záměrně dosud nechává některé dveře zavřené“. K jistě odpovědi nedošla, ale vyvstala jí řada důležitých otázek.

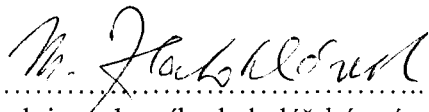
V úvodu se stručně zabývala sběratelstvím holandských mistrů v českém prostředí. Vyjmenovala jejich nejdůležitější majitele. Pak přistoupila k vlastním dílům. Již v úvodu poznamenala, že se nemůže plně věnovat těm, která byla v devadesátých letech restituována a jsou dnes v nedostupných soukromých sbírkách. I jim však věnovala krátké odstavce. Další Rembrandtovy práce pak rozdělila na malby s dosud nejasným autorstvím a autorské práce. Metodicky postupovala tak, jak se na bakalářskou práci sluší, že pečlivě vyhledala a komentovala názory českých a zahraničních autorů na danou problematiku a také obrazy ikonograficky popsala a umělecko-historicky krátce zhodnotila. Autorka je si vědoma toho, jak již v úvodu poznamenala, že znalectví není možné bez pomoci restaurátorských a chemických analýz, a proto v jednotlivých kapitolách o každém obraze pracuje s dostupnými restaurátorskými zprávami.

Jednoznačnou práci měla u autorského díla, to je však jen jeden obraz v českých sbírkách, *Učenec v pracovně*, z roku 1634. Ostatní díla, kdysi Rembrandtovi připisována, jsou zvláště zahraničními odborníky zpochybněna. Poněkud stručně autorka pojednala obraz *Vertumnus a Pommona*, který je dnes zařazován do díla Arenta de Gelder z doby po roce 1685. Největší část pak věnovala obrazu – fragmentu *Zvěstování P. Marii*. Zahraniční autoři odepisují toto dílo z Rembrandtova katalogu, ale starší české publikace (Kramář, Šíp, Hamsík) předkládají takové argumenty (včetně restaurátorského rozboru), které nebyly dostatečně z ciziny respektovány, právě tak závěry nad tímto dílem kolegové odjinud činili především bez přímého kontaktu s originálem. Tuto skutečnost autorka bakalářské práce vyzdvihuje a pokládá řadu důležitých otázek, které by měly vyvolat další bádání nad autorem tohoto díla.

Autorka pravidelně konsultovala, dokonce vyhledala odborníky na danou problematiku v Národní galerii v Praze. Předkládaná práce má vyhovující rozsah, je dobře stylisticky vystavěna, ovšem s řadou překlepů a drobných chyb. Po formální stránce je její struktura logická. Autorka dodržela stanovená citační pravidla. V přílohách uvádí restaurátorské zprávy a velmi pěkně porovnává obrazy s kresbami jako důležitý argument k určení autora. Celková typografická úprava je vyhovující. Po obsahové stránce práce jasně formuluje své cíle a metodiku jejich dosažení, autorka kriticky pracuje se sekundární literaturou a restaurátorskými pracemi, její soudy a hodnocení jsou argumentačně podloženy, autorka používá víceméně správně danou terminologii. V práci jsou jasně vyjádřeny dosažené cíle.

Práci doporučuji k obhajobě.

v Praze dne 10. 2. 2010

.....
podpis vedoucího bakalářské práce